

Social- og Indenrigsudvalget Vedrørende L.68 og udligningsreformen

Randers 13/2 2020

Ingen ændring for anbragte børn ved regeringens udspil på refusion og udligningsreformen

Da vi i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn læste om Socialdemokratiets udspil om udligningsreformen og refusionssystemet, så genkendte vi dette fra Rigsrevisorernes kritik af kommunernes overforbrug af refusionssystemet:

<https://www.rigsrevisionen.dk/publikationer/2018/92017/statsrevisorernes-bemaerkning-til-beretningen/> Hvorfor overforbruger kommunerne refusionssystemet? For at tjene penge via bloktilskud fra de øvrige kommuner naturligvis. Er det et tilfælde, at børn adskilt fra deres forældre placeres i Udkantsdanmark, hvor der mangler jobs? I Jammerbugt Kommune er der et fodboldhold med børn, hvor størstedelen af fodboldholdet er plejebørn. Kan vi stadig ikke tale om økonomiske strukturer bag frihedsberøvelser af børn og børn som handelsvare i sager om adskillelse fra deres forældre? Refusionen fra frihedsberøvelser af børn bør klart ikke indgå i udligning mellem kommunerne, da dette gør børn til en handelsvare og kunstigt skaber flere udsatte. EU har også fået øje på staternes misbrug af børn som en handelsvare og deraf dette beslutningsforslag:

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/B-9-2019-0035_DA.html?fbclid=IwAR0qZ9gXkSIZtXv7pNZ2QshZ4aQiVipvMEWTV-H1LCu_xxDRtApk2v9ebxQ

Særlig beskyttelse af børn med handicaps

Da Danske Handicaporganisationer har en pointe i, at de familier med behov for refusion på anbringelse af deres barn med massive behov skal have tryghed herfor, så anbringelsen ikke bliver for økonomisk byrdefuld for kommunen at bære, så er vi i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn ikke blinde for at denne model er nødvendig for familier med dette behov. Desværre er modellen til skade for mange andre familier med børn med handicaps, der så risikerer ulovlige tvangsfjernelser af deres barn med handicaps, herunder især med kommunernes overforbrug af refusionssystemet samt udligningsreformen til at tjene penge på mange tvangsfjernelser. At forstå refusionssystemet er gjort vanskeligt tilgængeligt, hvorfor vi har udfærdiget et bilag med gennemgang til at forstå refusionssystemet: 'Gennemgang af refusionssystemet'. Ifølge Rigsrevisorerne er refusion på 75 procent såmænd ikke nyt, men allerede forekommende, grundet kommunernes overforbrug af refusionssystemet. Kommunerne kan jo gratis gøre dette, da det ingen konsekvens har for kommunen. Tværtimod har kommunen tjent penge i den større udligning via bloktilskud, på ryggen af uskyldige sårbare børn med handicaps.

Siden indførelse af statslig refusion på anbringelser er antallet af tvangsfjernelser fordoblet. Vi finder at denne eksplosive stigning alene viser hvor effektiv økonomiske incitamenter virker i kommunerne. Overforbruget af den statslige refusion vil Socialdemokratiet nu gøre lovlig og derved understøtte handlen med børn og få de kommuner med, der ikke allerede har gjort brug heraf. På det punkt holder Socialdemokratiet ord om flere tvangsanbringelser, på bekostning af de omkostningstunge børn og familier i kommunerne. Derfor foreslår vi yderligere refusion til børn med handicaps og forebyggende foranstaltning mv.

Særlig beskyttelse af børn med handicaps og familier bør ske i de bestemmelser, der understøtter forebyggende foranstaltninger og et familieliv sammen, jf. de fremsendte forslag Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn har sendt ind vedrørende Servicelovens § 52a:

<https://www.ft.dk/samling/20191/lovforslag/L68/bilag/18/2134849.pdf>

Vi kan ikke komme udenom at børn med handicaps er omkostningstunge for kommunerne, hvorfor refusion bør forekomme på de bestemmelser børn med handicaps oftes har brug for. Det vil sige specialtilbud i kommunerne (hvilket også vil sikre tilstrækkeligt med specialiserede tilbud og skæve boliger i øvrigt) og tabt arbejdsfortjeneste, aflastning mv. som der derimod bør indgå i den kommunale udligningsreform. Da familier ofte vil flytte efter det relevante tilbud til deres barn, vil der samles familier med en slags handicaps i en kommune og derfor er det oplagt at sikre kommunerne udligning ved de specialiserede tilbud og familierne ramt af handicap i øvrigt. Ligeså med familier med brug for forebyggende foranstaltninger, jf. Servicelovens § 52a.

Sammenfattende

Anbringelser bør ikke medgå i den kommunale udligningsreform, da det skaber et økonomisk incitament til at ulovligt tvangsfjerne børn fra deres familier og skabe jobs i Udkantsdanmark. Det er handel med børn og det er ulovligt, så det tænker vi i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn at partierne i Folketinget alle kan se det uhensigtsmæssige i.

Danmark har forpligtet sig til at overholde Børnekonventionen og Handicapkonventionen og da disse to konventioner udgør særlig skærpende omstændigheder for beskyttelse af børn, ser vi det nødvendigt at sætte særlig beskyttende bestemmelser ind i loven vedrørende finansiering af børns handicaps. Vi ser det også nødvendigt at sætte særlig beskyttelse ind vedrørende familiers ret til et familieliv, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8 og Handicapkonventionen, da handicaps ofte bliver fortolket som manglende forældreevne og ikke som kompenseringsbehov for barnet, hvilket det er, grundet barnets ret til et familieliv. Derfor er refusion på forebyggende foranstaltninger, jf. Servicelovens § 52a og på specialtilbud mv. nødvendig for at beskytte børn og forældre med handicaps i at blive sammen på trods af kompenseringsbehov. Disse bør indgå i den kommunale udligningsreform, så kommuner kan deles om udgiften til de omkostningstunge familier ramt af handicap/kompenseringsbehov.

Venlig hilsen

Kristina Kiettelmann Jensen – bestyrelsesmedlem i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn